

Tmavomodrý svět

Jan Werich, Jiří Voskovec

Netoliko, že je tma, ale nevidím.
Vím, že je tu všude tma, já ji nevidím.
Vidím jenom to, že nevidím nic,
když připustím, že vidím, měl bych vidět víc.
Svou hlavu, trup, dvě ruce, nohy nevidím

Tak, kam se poděl můj doposud dokonalý zrak,
na všem leží neproniknutelně modrý mrak,
tmavomodrý mrak.

Sám... nevím ani kudy jítí mám a kam
a to, že na hlavě tmavomodrý klobouk mám,
to je právě klam.

Nemám hlad, tak co mi naplat,
že mi chutná.
Co naplat, že ač nemám hlad,
duše smutná.

Pět... neděl, sedm hodin, tři měsíce a šest let
melancholicky jsem pozoroval svět,
tmavomodrý svět.